

walviskrenng.... alles doet vermoeden dat het om een artistieke impressie gaat waarbij het situeren van de plaats vaar het dier aanspoelde t.o.v. herkenbare landschapselementen en de omvang van het krenng duidelijk uit naar voren moest komen.

En nu de veronderstelling : weten dat

1. ENSOR een tekening/schilderij??? heeft gemaakt van het gebeuren
2. de nogal directe familiebanden van de meester met de HAEGHEMAN-DEWINTER's (oom en tante)

zou het best kunnen dat het kunstwerkje dat aan de basis lag van deze fotografische reproducties van zijn hand was. Afwijkingen van zijn normale "stijlkenmerken" kunnen eventueel gemakkelijk verklaard worden als een bewust-inspelen op de documentaire prent-functie van de foto's die moesten gemaakt worden voor de verkoop, als een soort "souvenir".

Tot daar een mogelijkheid die we hier even naar voor wilden brengen. Zijn er andere suggesties ?

-----
(1) afb. in N. HOSTYN, François Musin, Oostende, 1988, p. 23.

VOLKSLIED EN GROTE GESCHIEDENIS

Geen TV, geen radio, geen echt verspreide pers zoals wij deze nu kennen.

Probeert u zich dat maar niet in te beelden want na een vakantie zonder.....steekt de krant in de bus, vertellen VTM en BRTN je weeral wat zij denken wat voor u zo interessant is.

Vroeger had ook het volkslied zo een "medium" functie.

Niet alleen over moord en liefde werd gezongen maar ook grote gebeurtenissen, geschiedkundige feiten werden op deze manier gemeengoed.

Het hiernavolgend lied is daar een uitstekend voorbeeld van.

F. HUBRECHTSEN

DE DOOD VAN NAPOLEON

gewezen Keizer van Frankrijk, gestorven op
het eiland Sinte-Helena, den 6n Mei 1821

Op eene bekende stemme

Napoléon, waer zyt gy gebleven ?
Napoléon waer is uwen tyd ?
Eertijds was gy Keizer van Rome,
Waer gy nu op een eiland bevind.

Waer zyn al mijne brave soldaten ?
Waer is Marie-Louise en mijn kind ?
Geheel het Nederland moest ik verlaten,
Om dat ik er geen troost meer en vind.

Adieu, Vlissingen, Antwerpen en Ostende,
Waervan ik trok zoo menig millioen,
Eertyds had ik plaats om te wonen,
Maer nu en heb ik geen meer vandoen.

Waterloo, zal ik altyd onthouden,
Als ik denk op dien droevigen dag,
Ik meende daerop myn drapeau te boorden,
Maer, helaas ! ik verloor er den slag.

Ik riep : komt over Belgiken,
Komt nadert en geef my de hand,
Had ik u ik zoude niet wyken,
Ik en was niet bevreesd voor Holland.

Maer het roepen kost my niet baten,
Wy verloozen daer hand voor hand,
Ik verloos er veel van mijn soldaten,
Ja, wy moesten 't al laten in brand.

Men zag daer die eerste laurieren,
De dragonders die waren vooruit,
Maer de Hollandsche cuirassieren
Retireerden altyd achteruit.

Ik zeg : adieu, Frankryk, hoog geprezen,
Ja wy hebben verloren den slag,
Staet en landen moet ik gaen verlaten
Ik moet op het eiland tot myn graf.

Ik zeg adieu, aen myne beste vrienden,
Ik zeg adieu, aen myne Vrouw en Zoon.
Dit verlies doet my u verlaten,
Ja zelfs staten, landen en kroon.

Ik zeg adieu, aen myne brave soldaten,
Die met my naer 't slagveld gingen toe,
Den nood doet my u verlaten
En het bloed wordt door myne aders styf.

Napoléon moet scheiden van 't leven.
Ach ! wat ongelukkigen dag,
Och, God ? Wilt my pardon geven
eer ik worde gedompeld in 't graf.